

CRIDATS A EDIFICAR EL REGNE DE DÉU

REGLA,14

**Cridats, juntament amb tots els homes de bona voluntat,
a construir un món més fratern i evangèlic
per tal de portar a terme l'edificació del Regne de Déu,
conscients que qualsevol "qui segueix Crist home perfecte
esdevé també ell més home",
exerceixin amb competència les pròpies responsabilitats amb
esperit cristià de servei.**

GLOSSA AL TEXT:

- 1- Ara encetem tres articles de la Regla que tenen una certa unitat perquè ens mostren com podem col·laborar amb el projecte que Déu té sobre el món. El Regne de Déu.
- 2- El Regne de Déu s'acull, el Regne de Déu és Déu!! . El Regne de Déu és que Déu sigui Tot en tots i per això ha enviat el seu Fill perquè l'home pugui tenir la vida de Déu, pugui participar de Déu.
- 3- Jesucrist té ara el seu cos que és l'Església per instaurar en cada època i en cada lloc el seu Regne i això possibilita que Déu sigui Tot en tots.
- 4- L'Església que és sacrament eficaç de salvació i també instrument a les mans de Jesús, fa visible i actuant a Jesús de Natzaret.
Cal, doncs, que nosaltres, franciscans, fem visible Jesucrist i això és possible perquè realment Crist és present en nosaltres i el fem visible en la nostra vida, però sobretot en la fraternitat .
(cal que treballem la fraternitat perquè sigui autèntica, persones tant diferents... només és possible posant-t'hi Jesús al centre). I cal fer visible la fraternitat reunida en un sol grup que és l'Església (fraternitat universal)
- 5- Quan algú deixa que Déu sigui tot en ell, Déu en fa una ocasió per poder interpel·lar a un altre. Nosaltres concretament amb el nostre testimoni també podem ser ocasió perquè d'altres es puguin interrogar.
- 6- Hi ha persones que no acaben de fiar-se de Déu i sí que es fien d'algunes persones. Nosaltres podem fer de pont per portar-les cap a Déu. (cercles concèntrics entorn de Crist) .
- 7- Podem col·laborar en la Construcció del Regne de Déu posant en pràctica allò que intuïm que el Senyor ens demana, seria la missió. (El Senyor ens ajuda i ens capacita per dur a terme la missió. Sense Ell és impossible!!)

(reflexió de fra Cinto)

QUESTIONARI:

- 1- Quina creus que és la teva i la nostra missió de cara al Regne de Déu, el projecte que Déu té sobre el món ?
- 2- I com ho faries?
- 3- Quina manera trobaries d'evangelitzar i ser ocasió pel canvi?
- 4- Trobes ajudes en la teva condició de franciscà seglar? i dificultats?
- 5- Per què hem de fer visible Jesucrist sobretot en la fraternitat?

EL CRIST DE SANT DAMIÀ

Un dia en que invocava amb més força que mai la misericòrdia de Déu, el Senyor li va manifestar que aviat se li revelaria allò que havia de fer. Des d'aleshores estava tan ple de joia, que no la podia contenir, i sense voler comunicava a la gent quelcom d'aquests secrets. Però parlava amb cautela i de forma enigmàtica, dient que ja no volia anar a l'Apúlia, puix realitzaria coses grans i nobles a la seva terra.

Els seus companys, veient-lo tant canviat i tant allunyat d'ells, malgrat que de vegades els seguia corporalment, li van preguntar altra vegada, com burlant-se'n: «Però, és que penses casar-te, Francesc?». Ell tornava a contestar amb paraules enigmàtiques, com ja hem dit.

Pocs dies després, tot passejant prop de l'església de Sant Damian, va sentir un impuls com si el convidessin a entrar per fer pregària. Un cop entrat, es va posar a pregar intensament davant la imatge del Crucificat, que amb una entenedridora bondat li va parlar d'aquesta manera: **«Francesc, que no veus que la meva casa 'ensorra? Vés, doncs, i restaura-la»**. Tremolós i atordit, Francesc va contestar: **«Amb molt de gust ho faré, Senyor»**. Havia entès que es tractava d'aquella església de Sant Damian que, per la seva antiguitat, amenaçava ruïna. Va sentir-se tant ple de goig per aquelles paraules, i il·luminat de tal forma, que va tenir la certesa que havia estat el Crist crucificat qui li havia parlat.

(llegendas, Tres Companys)

TESTAMENT DE SOR CLARA

1 En el nom del Senyor, Amén.

2 Entre altres beneficis que rebérem i anem rebent cada dia de la generositat del Pare de les misericòrdies,¹ pels quals més ens cal retre accions de gràcies al Pare gloriós de Crist,³ hi ha el de la nostra vocació; com més gran és i més perfecte, més agraïment li devem.⁴ L'Apòstol diu: Coneix la teva vocació.⁵ El Fill de Déu se'ns ha fet camí, i el nostre benaurat pare Francesc, veritable amant i imitador seu, ens l'ha mostrat i ensenyat amb la paraula i amb l'exemple.

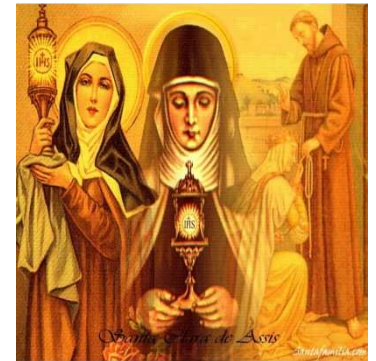
⁶ Per tant, estimades germanes, hem de considerar els immensos beneficis que Déu ens ha atorgat,⁷ però, entre tots, els que s'ha dignat obrar pel seu dilecte servent, el nostre benaurat pare Francesc,⁸ no solament després de la nostra conversió, sinó quan encara estàvem en la miserable vanitat del món.⁹ El Sant, en efecte, quan encara no tenia germans ni companys -era poc després de la seva conversió-,¹⁰ i mentre reconstruïa l'església de Sant Damian, plenament envaït per la consolació divina, fou empès a abandonar totalment el món. Llavors, ple d'una gran joia i il·luminat per l'Esperit Sant, va profetitzar de nosaltres allò que més tard realitzà el Senyor.¹² Enfilat a la paret de l'església esmentada, deia en francès als pobres que vivien allà a prop³: «Veniu i ajudeu-me en les obres del monestir de Sant Damian,¹⁴ perquè allà hi haurà unes dames que un dia, amb la fama de llur vida i amb la santedat de llur comportament, donaran glòria al nostre Pare celestial en tota la santa Església».

¹⁵ En això podem admirar, doncs, la gran benignitat de Déu envers nosaltres, que, ¹⁶ per la seva misericòrdia abundant i la seva caritat, es dignà manifestar pel seu sant aquestes coses sobre la nostra vocació i la nostra elecció.¹⁷ I no solament de nosaltres profetitzà el nostre benaurat Pare aquestes coses, sinó també de les que un dia vindrien a la santa vocació a la qual ens ha cridat el Senyor.

¹⁸ Amb quant d'amor, doncs, i amb quanta dedicació de l'ànima i del cos cal que guardem els preceptes de Déu i del nostre Pare, per retornar multiplicat, amb l'ajut del Senyor, el talent rebut!¹⁷

¹⁹ I és que el mateix Senyor ens ha posat a nosaltres com a model, exemple i mirall no solament de la gent, sinó de les nostres germanes, que el Senyor cridarà a la nostra vocació,²⁰ perquè elles siguin també un mirall i un exemple per als qui viuen en el món.²¹ Havent-nos, doncs, cridat el Senyor a coses tan grans, que puguin emmirallar-se en nosaltres aquelles que són mirall i exemple per als altres, estem molt obligades a beneir i loar Déu, i a tenir més i més fermesa en el Senyor per a obrar sempre el bé.²³

(Escrits de Sta Clara)

¹ Cf. 2 Co 1, 3.

² Cf. iCo 1, 26.

³ Cf. Mt 25, 14-23.